

РЕШЕНИЕ

№ 6342

гр. София, 19.10.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 04.10.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Ани Андреева, като разгледа дело номер **6170** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК. Образувано е по жалба на А. Г. Ч. и А. Н. Й. чрез адв. Ал. К. срещу Решение № Р-249/32-119911 от 28.04.2016г. на директора на Агенция „Митници“.

В жалбата се посочва, че оспореният отказ за предоставяне на обществена информация противоречи на нормите на Конституцията на Република Б., Международния пакт за граждански и политически права, Европейската конвенция за защита правата на човека /ЕКЗПЧ/, Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ и на практиката на Европейския съд по правата на човека. Сочи се, че въпреки че решението е издадено от компетентен орган и че в него не се оспорва, че исканата информация е обществена, то е издадено в нарушение на материалния закон. Оспорва се извода на ответника, че информацията е служебна тайна, че е и търговска тайна, че исканата информация не е от надделяващ обществен интерес. Моли съдът да уважи жалбата и да отмени решението и по съображения изложени в писмени бележки.

Ответникът – Директора на Агенция „Митници“ не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа. Жалбата,

подадена по пощата на 25.05.2016г., е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК приложим във връзка с препращащата разпоредба на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ. Въпреки изричните указания на съда за представяне на доказателства, че решението е съобщено на заявителите А. Г. Ч. и А. Н. Й. и датата, на която е станало това, такива от ответника не се представиха. По делото са представени доказателства за съобщаване на решението на „Б. – сайт за разследваща журналистика”, но доколкото това не е заявителя на достъпа до обществена информация, а посоченото място на работа на заявителите, следва да се приеме, че решението не е редовно съобщено на жалбоподателите. Предвид изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Със Заявление вх. № 32-102642 от 13.04.2016г. А. Г. Ч. и А. Н. Й. на основание ЗДОИ са поискали от директора на Агенция „Митници” предоставянето на следната информация:

1. Изнасяни ли са от Б. цигари на български производители за UAE с контрагент фирмата А. Al S. G. T. L., регистрирана в Д., UAE?
2. Изнасяни ли са от Б. цигари на български производители за UAE с контрагент фирмата В. S. L., регистрирана в Д., UAE?
3. През кои митнически пунктове са изнасяни цигарите и с какъв вид транспорт?
4. Какво е общото количество изнесени цигари за UAE и поотделно за посочените контрагенти?

В заявлението е посочено, че информацията се иска в условията на надделяващ обществен интерес. Посочен е и начинът, по който да бъде предоставена информацията – чрез електронна поща.

На 28.04.2016г. е постановено процесното решение, с което на основание чл. 37, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е отказано предоставянето на достъп до обществена информация по заявление вх. № 32-102642 от 13.04.2016г. В мотивите на решението е посочено, че поисканите за предоставяне данни от заявителя със Заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с рег. № 32-102642 от 13.04.2016г., попадат под защитата на специални закони като защитена тайна. Търсената информация, представлявала статистическа и данъчна информация, както и служебна и търговска тайна, поради което Агенция „Митници“ не следвало да я разгласява. Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, Закона за митниците ЗМ и Закона за статистиката /З./, се явявали специални актове по отношение на ЗДОИ при предоставяне на обществена информация и регламентират задължение за Агенция „Митници“ и за нейните служители да пазят тази информация, както и забрана да не се разгласява получената информация. Достъпът до информация по реда на ЗДОИ не можело да се използва за провеждане на контрол от страна на лицата за дейността на Агенция „Митници“, нито да се събират данни за трети лица, с което по същество се цели запознаване с тяхна фирмена информация.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Решението е издадено от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне

на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай, съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗМ Агенция „Митници“ се ръководи и се представлява от директор, който се назначава и се освобождава от министъра на финансите съгласувано с министър-председателя, поради което следва да се приеме, че директорът на Агенция „Митници“ е компетентен да издаде процесния акт.

Оспорваното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма, съдържа фактическите и правни основания за издаването му, но е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон и на целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация“, по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Достъпът до служебна обществена информация е свободен (чл. 13, ал. 1 ЗДОИ), може да бъде ограничен при наличието на условията предвидени в чл. 13, ал. 2, като ограничението важи за определен срок. Съгласно изричната разпоредба на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ достъпът не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

Директора на Агенция „Митници“ е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, доколкото съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗМ митническата администрация е централизирана административна структура, организирана в Агенция „Митници“ към министъра на финансите, която е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище С., а заявителите са субекти на правото на достъп до обществена информация, които са упражнили конституционно гарантираното им право (чл. 41 от Конституцията на Република Б.) на достъп до информация по реда на ЗДОИ.

Съдът намира, че исканата от Ч. и Й. информация има характер на обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като същата е свързана с обществения живот и би им послужила за съставяне на мнение относно осъществяван износ на български цигари към фирми регистрирани в О. арабски емирства /О./ и контрола, който се осъществява от Агенция „Митници“. В тази връзка съдът не споделя изложеното в оспорваното решение, че достъпа до информация не може да се използва за провеждане на контрол от страна на лицата за дейността на Агенция „Митници“, нито да се събират данни за трети лица, с което по същество се цели запознаване с тяхна фирмена информация, както и че поставените въпроси не са свързани с прозрачността и отчетността на митническата администрация, не касаят информация, която да е свързана с основната дейност на Агенция „Митници“ и поради тази причина не може да даде възможност на гражданите да си създадат мнение за нейната дейност, а касали търговски взаимоотношения, че предоставянето на исканата информация нямало да доведе до прозрачност и отчетност на дейността на органите в Агенция „Митници“ относно вземаните от тях решения, както и че с предоставяне на данните нямало да се гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от Агенция „Митници“, че достъпът нямало да доведе до разкриване на корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско

имущество или други незаконосъобразни и нецелесъобразни действия или бездействия на митнически органи или длъжностни лица в Агенция „Митници”, които да засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Това е така, тъй като органа, от който е поискано предоставянето на обществена информация не може да взема отношение какво мнение ще си състави заявителя при получаване на информацията и тази негова преценка да е основание за отказване на достъп. Отделно от това информацията която е поискана е обобщена, а не конкретна – иска се информация дали са изнасяни цигари и какво е общото им количество. Исканите сведения и данни нямат за цел индивидуализиране на конкретните субекти износители на български цигари, а само да информират заявителя изнасяни ли са цигари за определени контрагенти регистрирани извън Б., в какво количество общо и поотделно, през кои митнически пунктове. Така поисканата информация, макар и обобщаваща, съдът намира, че не е статистическа по смисъла на §1, т. 3 от ДР на З., защото исканата информация, с която ответника разполага не се създава по реда на З.. Изложените в решението мотиви относно наличието на правнозащитен интерес регламентиран от разпоредбата на чл. 25 З.. са неоснователни, защото представляват единствено препис на законовите текстове. Въобще не са изложени мотиви, защо следва да се приеме, че информацията достъп, до която се иска е статистическа. Между впрочем това важи за мотивите на оспорваното решение като цяло. Видно от изложеното в акта, същият изобилства от цитирани текстове на нормативни актове, без изобщо да е направен анализ във връзка с поисканата информация.

Съдът намира, че поисканата информация е служебна по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, тъй като представлява сведения и данни, които се събират, създават и съхраняват от органа във връзка с възложените му със закон правомощия. Достъпът до такава информация може да бъде ограничен при условията на 13, ал. 2 (в решението мотиви в тази връзка в акта липсват) или в случаите на чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ. Съгласно последната разпоредба не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Ограничението по чл. 7, ал. 1 ЗДОИ следва да се тълкува във връзка с чл. чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ.

В процесния случай предоставянето на достъп до исканата информация е отказано на основание чл. 37, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 28, ал. 2 ЗДОИ. Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2. Както се посочи вече, мотиви за наличието на ограниченията по чл. 13, ал. 2 ЗДОИ липсват. В решението се посочва, че поисканите за предоставяне данни попадат под защитата на специални закони като защитена тайна - представляват статистическа и данъчна информация, както и служебна и търговска тайна, т. е. позоваването е на чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДОИ. В оспорваното решение е посочено, че според § 1, т. 24 от ДР на ЗМ „Служебна тайна“ е информацията, която не е държавна тайна, но е свързана с изпълнението на функциите и задачите на митническите органи по прилагането на митническото, валутното и акцизното законодателство или е получена в резултат на тази дейност, нерегламентираният достъп до която би се отразил неблагоприятно на интересите на Агенция „Митници“ или би увредил друг правнозащитен интерес. Както се отбеляза по - горе такъв правнозащитим интерес не

може да се обоснова със статистическия характер на информацията, защото тя не е такава. Действително съгласно чл. 17, ал. 1, т. 6 ЗМ митническите служители са длъжни да не разгласяват обстоятелства и факти, станали им известни при или по повод на изпълнение на служебните им задължения, определени от този закон като служебна тайна, освен по писмено искане на държавен орган, когато това е предвидено със закон или на друг митнически орган, или на орган на Националната агенция за приходите във връзка с осъществяване на правомощията му, но съгласно изричната разпоредба на чл. 17, ал. 2 от същия закон списъкът на категориите информация, подлежаща на класификация като служебна тайна, се определя със заповед на директора на Агенция „Митници“. По делото не се представиха доказателства, а и в оспорваното решение не се твърди наличието на такава заповед, в която исканата информация да е определена като служебна тайна. Исканата информация, противно на изложеното в мотивите на оспорвания акт, не е и данъчна информация по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 4 и т. 5 от Данъчно – осигурителния кодекс /ДОПК/ и търговска тайна. Чрез предоставяне на информация дали за две фирми регистрирани в Д. са изнасяни цигари на български производители, митническите пунктове, през които това е станало и общото количество на тези цигари, не може да се приеме, че разкрива данни от търговска дейност на дадено дружество, доколкото не се иска информация кои са конкретно фирмите износители, кой е българския производител и т. н., която конкретна информация може да се приеме, че ще разкрие данни за търговска дейност, т. е. информация, която е търговска тайна.

Отделно от това съдът намира, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5 и т. 6 от ДР на ЗДОИ. Легалната дефиниция на понятието надделяващ обществен интерес предвижда, че същият е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ. В тази връзка следва да се отбележи, че не може органа, от който се иска информация да определя дали дадена информация може или не може да послужи за съставяне на мнение. Не е и необходимо заявителя да обосновава, защо е налице надделяващ обществен интерес, доколкото ЗДОИ не поставя като изискване мотивиране на интерес от получаване на информацията, като и мотивиране дали е налице надделяващ обществен интерес. По аргумент от разпоредбата на § 1, т. 5 липсата на надделяващ обществен интерес следва да се обосновава от органа, от когото е поискана информация. В случая исканата информация е свързана с дейността на Агенция „Митници“ по осъществяване на митническия контрол и би могла да служи за съставяне на собствено мнение у заявителя на достъпа до тази информация. В мотивите на оспорваното решение не е посочено, а по делото не се ангажираха доказателства, от които да се направи извод, че не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5, буква „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“. Безспорно исканата информация се цели повишаване прозрачността и отчетността на Агенция „Митници“ при осъществявания от нея митнически контрол, вкл. върху акцизни стоки, каквито са цигарите. Информацията ще даде възможност да се прецени дали Агенцията изпълнява законосъобразно и целесъобразно законовите си задължения при осъществяване на митническия контрол.

Процесния отказ противоречи и на целта на закона, а именно да се осигури възможност на заинтересованите лица да получат интересоваща ги информация въз основа, на която да могат да си съставят собствено мнение за дейността на

задължените субекти.

При издаване на процесното решение съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на административния акт само на това основание. Спазена е процедурата регламентирана в глава III, раздел II от ЗДОИ.

С оглед гореизложеното жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорваният акт да бъде отменен. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

Жалбоподателите не претендират разноски, поради което такива не им се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София - град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Г. Ч. и А. Н. Й. Решение № Р-249/32-119911 от 28.04.2016г. на директора на Агенция „Митници“.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Агенция „Митници“ за ново произнасяне по заявление вх. № 32-102642 от 13.04.2016г., в съответствие с мотивите на решението, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: